

VELIKA BAJKA O PREVARANTU Z LATICE, HANFINOM VUKU NADGLEDNIKU I DOMACIMA Z PODRAVSKE KRALJEVINE

**VELIKA BAJKA O PREVARANTU Z LATICE,
HANFINOM VUKU NADGLEDNIKU I
DOMAĆIMA Z PODRAVSKE KRALJEVINE**

AUTORI:

OŠ KOPRIVNIČKI IVANEC, KUNOVEC

FOTOVIDEO GRUPA

ILUSTRATORI:

OŠ KOPRIVNIČKI IVANEC, KUNOVEC

FOTOVIDEO GRUPA

Izdavač i godina izdanja:

OŠ KOPRIVNIČKI IVANEC, 2025.

Zemlja/regija podrijetla:

PODRAVINA, KOPRIVNIČKO-KRIŽEVAČKA ŽUPANIJA

Uvod: Podravina kakvu još nismo videli

V tam našoj miloj Podravini, gde se Drava šepiri kak kraljica, gde komarci letijo v rojevima kak zmaji, a šoderica blješti ko dragulj pod suncem, živelo je malo selo Latica.

Ljudi tam bili su dobri ko Podravkina juha, radišni ko pčele, i srčani ko navijači na Renesansi.

Al kad je do peneze došlo... e, tu im se mozak znal zavezati v čvor ko domača štrudla ak ju predugo mesiš.

Znali su delati, znali su se smejati, al ulaganja?

Rizici?

Registrirana društva?

To im je zvučalo ko čarobnjački jezik iz šume iznad Bilogore.

Pojavljuje se gospodin kakvog nikad nisu vidli

Jednoga dana, baš kad se pola sela spremalo na bicikle za Šodericu, a druga polovica pekla lepinje za Renesansu, u Latice se doslovno dotepe gospodin.

Ali kakav gospodin!

Nosil je kaput zlatniji od zlatnog, tak sjajan da su kokoši mislile da je sunce sišlo v dvorište.

Čevle su mu bile toliko špicaste da bi se s njima mogel odlediti zamrznuti zamrzivač.

A torba — ta torba je bila kak draguljarnica, sjajila se ko da je unutra sakriveno celo kraljevsko blago.

On se nakloni i izrecitira kak da je glavni glumec na Renesansi:

„Ja sam gospodin Blještimir Brzodobič!

Donosim vam posel stoletja!

Dajte mi sto eura danas — sutra bum vam donesel tisuću!

Sve sigurno! Bez rizika! Vi samo uživajte, a ja radim!

Ti to si ti napravio!“

Ljudi se zgledali.

Jedan sused veli:

„Ak tak sjaji, mora da je pošten...“

Drugi:

„Kak nekaj more biti loše kad tak lepo priča?“

Treći:

„A kaj ak bu stvarno donesel tisuću? Kaj bu onda sused Joža rekel kad ja bum bogatiši od njega?“

I tak — penenze krenuše leteti iz džepov i šljafi ko listje z hrasta.

Mudra mala Jasmina i njeni prvi problemi

Usred te ludnice stojala je mala Jasmina z Dravskoga puta. Imala je samo 11 let, ali pamet ko HANF-in ured za nadzor tržišta. Kad je Brzodobič krenul obećavati brze dobitke, ona se prekrizila:

„Ó ljudi, ovo je prevara kak iz knjige!

Nekaj vam obećava sigurnu dobit?

Bez rizika?

I još sutra?

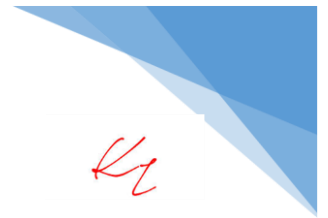
Takve fore ni GPS ne bi našel.“

Ali ljudi su ju ignorirali.

„Ma pusti dete,“ govorili su.

„Kaj ju je briga, ona još ne zna ni kaj je kamata.“

Jasmina zavrti glavom i počne zapisivati sve kaj vidi — jer joj je već bilo jasno: neko bu moral malo reda napraviti.

Selo tone v kaos prevara

Brzodobič nije stao samo na sto eura. Ne, ne, ne. Kad je videl da selo „pada“, krenul je širiti ponudu.

„Uložite u moje čarobne kriptolistiće!“
„Samo danas! Kupite papirnati kripto-listić!
Vredi nula, ali bu sutra vredi milijuuuun!“
„Kupite moj zlatni prsten (koji je zapravo pozlaćeni luk)!“
„Garantirano se sam multiplicira. Preko noći! Ko kvasac!“
„Uplaćujete za tajni kraljevski fond!“
„Kralj iz Koprivnice bu vam poslal dobitke!“

I ljudi — o da, ljudi su počeli vjerovati.

Nosili su Brzodobiču:

peneze od frižidera,
peneze od traktora,
peneze od krizma,
peneze od krave
peneze zakopane za crne dane
peneze iz štednjaka
peneze z ladice gde misle da nitko ne zna.

Selo je buknuo kak sajam prevarenih snova.

A Brzodobič samo piše, obećava i smije se ko lisica pred punim kokošinjem.

Veliki nestanak

Na treći dan — taman kad je obećal da bu „veliki povrat ulaganja“ —

Ljudi su ga tražili.

Nema.

Nema gospodina.

Nema torbe.

Nema papira.

Nema kaputa.

Nema peneze.

Jedino je ostal trag parfema koji je smrdel ko da je pomiješal autopraonicu, lavandu i repelent za komarce.

Ljudi su paničarili.

Jedna suseda vrišti:

„Ja sam mu dala peneze za novi frižider!“

Druga:

„Ja sam mu dala za kravu i njezine buduće krave!“

Treći:

„Ja sam mu uložil za penziju — a sad niš od niš!“

Četvrti:

„Ja sam mu dal karticu! A on mi povrh peneze z računa pobral i lozinku!“

Selo je bilo vu kaosu ko lonac koji kipti bez poklopca.

A Jasmina — lagano digne ruku:

„Rekla sam vam.“

Vuk Nadglednik ulazi na scenu

Znala je da više ne može čekati.

Pokupila je ranac, sol za komarce i otišla ravno v Koprivničko kraljevstvo.

Tamo je potražila najslavnijeg čuvara novčanih tragova:

Vuka Nadglednika — čuvara Hanfine mudrosti, zaštitnika peneze, gospodara nadzora.

Vuk je imel brkove kak od metle, naočale deblje ko Podravkina kuharica, i nos koji je mogel nanjušiti prevaru na 5 kilometara.

Jasmina mu preda svoje zapiske.

Vuk diše duboko:

„Brzodobič... stari lisac.

Koristi tri najtipičnija trika:

- 1** obećava brzu i sigurnu dobit
- 2** skriva rizike
- 3** nije registriran — nigde. Ni pod kakvim imenom.”

Vuk se digne i zareži:

„Idemo ga najti!“

Stavi Jasminu na leđa i potrči v šume oko Gole.

Epska potraga

Prvo su ispitali:

žabe oko nabujale Drave (niso videle nikoga)

komarce (oni su se zaleteli na Vuka, pogrešan izbor)

dabrove (oni samo gradili branu)

lika z kioska (rekel da je kupil čudnu kartu od Brzodobiča — „neku investicijsku strugalicu“)

Nakon tri sata potrage, našli su Brzodobiča v grmlju.

Sjedel je na panju, brojil tuđe peneze i pričal si:

„Joooj, kak bu lepo kad si kupim ja pravi zlatni kaput...“

Vuk zarže:

„STANI, KRALJEVSKI SE NADZOR JAVĹA!“

Brzodobič probljedi ko da mu je neko isključil suncobran.

„Ja... ja... nisam ja... vi ste to... ti to si ti napravio!“

Ali Vuk mu samo veli:

„Dosta muljanja.“

Grabi ga za šiju i nosi ga nazaj v Latice.

Velika Hanfina lekcija pred celim selom

Celo selo se skupilo oko Brzodobiča.

Od najstarijih baka do najmlađih klinaca.

Jasmina stane napred i zagrmi glasom većim nego joj je ime:

„Dragi ljudi, zapamtite ovo:

Prije svakog ulaganja pogledajte:

- ✓ ko vam nudi
- ✓ jel registriran
- ✓ jel skriva rizike
- ✓ jel obećava brzu i sigurnu dobit (to NE postoji!)
- ✓ jel zvuči ko bajka — jer onda je bajka.

Ulaganje je ozbiljna stvar.

HANFA nadgleda — da vas ovakvi ne bi prevarili.“

Selo se razveseli.

Vuk Nadglednik vrati sve kaj može.

A Brzodobič dobije kraljevsku kaznu:

Čistiti cestu od Koprivnice do Đelekovca 14 dana.

Bez suncobrana.

S komarcima.“

Epilog — Podravina postaje pametnija

Od toga dana, Latice je bilo najpametnije selo v kraljevstvu.

Jasmina je postala lokalna junakinja:

„Mala pametnica z Latice — zaštitnica peneze“

I kad je sljedeći gospodin došiel z torbom punom „tajnih sigurnih dobitkov“ — ljudi su samo rekli:

„Ajde ti najprvo prođi kod Jasmininog nadzora.“

I tak je Podravina postala otpornija, pametnija i sigurnija — kak i treba biti vu modernom svetu.